ژورنال

شماره ۳۰۷

۳۱ دسامبر ۲۰۲۲ – ۱۰ دی ۱۴۰۱ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال

خواصی که خامنه‌ای را تنها گذاشتند

نوشته اصغر کریمی

صد روز از بازداشت نیلوفر حامدی

نوشته سهیلا دالوند

مذهب در گرداب انقلاب

نوشته سینا پدرام

وداع با زمین، نه با زمان

نوشته کیوان جاوید

مراسم های یادمان جانباختگان

خلاصه اطلاعیه خبری

خواصی که خامنه‌ای را تنها گذاشتند

اصغر کریمی

اباذری مشاور فرمانده سپاه در ویدیویی که روز ۸ دی از او در صدا و سیمای حکومت منتشر شده میگوید: "کسان زیادی را دیدیم بریدند. به چشم خود دیدم سرداران بزرگی که کم آوردند، مقابل ارزش‌ها ایستادند، مقابل آقا ایستادند، مقابل نظام ایستادند". اباذری در این سخنرانی به خواص، به مسئولان درجه یک نظام، فرماندهان ارشد سپاه و روحانیون بلندپایه‌ای که "بیت‌شان کلی برو و بیا دارد" و مقابل خامنه‌ای ایستاده‌اند اشاره کرده است. روز ۹ دیماه نیز غلامحسین غیب‌پرور جانشین خامنه‌ای در سپاه

ضمن اشاره به تردید در صفوف حکومت از "سکوت برخی خواص" در جریان اعتراضات سراسری انتقاد کرد و گفت که "آنها انقلاب (یعنی نظام و خامنه‌ای) را تنها گذاشتند".

گزارشات متعددی در چند ماه اخیر از اختلاف و استعفا و سر به نیست شدن برخی فرماندهان سپاه منتشر شده است. گزارش دیگری حاکی از توبیخ حسین اشتری، فرمانده نیروی انتظامی توسط خامنه‌ای است. خامنه‌ای در دیدار با غلامعلی حدادعادل هم قبلا گلایه کرده بود "که چرا برخی خواص سکوت کرده‌اند". به فرماندهان نیز گفته بود مبادا خود را ببازید.

این گزارشات در مورد افراد رده بالای سپاه و آیت‌الله‌ها

و مقامات درجه یک است. در سطوح پایین‌تر ابعاد نارضایتی و بی‌روحیه گی بسیار متفاوت است اما بدلیل فضای شدید پلیسی و سرکوب در خود نیروهای نظامی یکصدم آنها هم به بیرون درز نمیکند.

یک علت اساسی که رژیم تا این لحظه نتوانسته است مانند آبان ۹۸ در عرض چهار روز ۱۵۰۰ نفر را به قتل برساند ترس از خود نیروی سرکوب است. هر مقام و مسئول حکومتی که یک دقیقه سیر وقایع را دنبال کند پیش خود فکر میکند که دیماه ۹۶ مردم در سراسر کشور دست به یک خیزش سراسری زدند و سرکوبشان کردیم. مرداد ۹۷ در نزدیک به بیست شهر تظاهرات شد و آنرا خواباندیم. در آبان ۹۸ مردم دست به اعتراض سراسری قدرتمند دیگری زدند و

۱۵۰۰ نفرشان را به قتل رساندیم و هزاران نفر را به زندان انداختیم. هشت هفته بعد از آن در دیماه همان سال باز هم مردم بپاخاستند و سه سال بعد در شهریور ۱۴۰۱ یک انقلاب عظیم، توده‌ای و عمیق شروع شد و با حمایت بین‌المللی هم مواجه شد. آنها فکرمیکنند و به این نتیجه میرسند که وضع اقتصادی مردم بمراتب بدتر شده، بیکاری بیشتر شده، نارضایتی عمیقتر شده و دورنمای حل یا تخفیف این معضلات نیز بسیار تاریکتر شده است. موقعیت منطقه‌ای و بین‌المللی حکومت نیز قابل مقایسه با سالهای قبل نیست. میگویند ۵۰۰ نفر را کشته‌ایم و دهها‌هزار نفر را زندانی کرده‌ایم باز هم مردم کوتاه نیامده‌اند. بنابراین پیش خودشان فکر میکنند حتی اگر با کشتار بیشتر مردم را مرعوب کنیم، چهار ماه بعد دوباره مردم دست به شورش میزنند و

هر بار هم سازمانیافته‌تر و قدرتمندتر به میدان میایند. میگوید در چنین شرایطی مقامات و فرماندهان ارشد نظام یقین دارند که سرکوب بیشتر بحران درون نیروی سرکوب را هم عمیقتر میکند و ممکن است ابعاد تمرد و درگیری نظامی در میان آن به جای خطرناکی بکشد. نارضایتی و انتقاد و اعتراض و استعفا از جانب فرماندهان سرکوب محصول این وضعیت است و قابل پیشگیری نیست.

اختلاف و نارضایتی و استعفا در میان فرماندهان و بدنه سرکوب و از طرف دیگر سکوت و بی‌تفاوتی بسیاری از خواص و بخشی از بالاترین مقامات حکومت و مطالب انتقادی نیمی از رسانه‌های وابسته به حکومت علیه سرکوبها و اعدام و سایر سیاست‌های حکومت محصول

انقلاب مردم و بحران و بن‌بست همه جانبه حکومت است و هر درجه سرکوبی آنرا تشدید میکند. حکومت هیچ راهی، تاکید میکنم هیچ راهی، برای برون‌رفت از این بحران و بن‌بست ندارد. مهم این است که انقلاب اینرا در گوش همه مقامات و دست‌اندرکاران حکومت هم فروکرده است. انقلاب همین که وارد فاز دیگری بشود بخش عظیمی از نیروی حافظ نظام هم خامنه‌ای و نظام را تنها خواهند گذاشت. سرنگونی سرنوشت محتوم حکومت اسلامی است.

شنبه ۱۰ دی ۱۴۰۱

۳۱ دسامبر ۲۰۲۲

صد روز از بازداشت نیلوفر حامدی

سهیلا دالوند

از بازداشت نیلوفر حامدی، فعال حقوق زنان و روزنامه نگاری که اولین فرد انعکاس‌دهنده خبر به قتل رسیدن مهسا امینی همراه با عکس او روی تخت بیمارستان کسری تهران را منتشر کرد، صد روز گذشت. بازداشت نیلوفر حامدی در حالی ادامه دارد که با وجود گذشت ده روز از پایان قرار بازداشت او، هیچ قرار جدیدی برای او صادر نشده است.

نکته قابل توجه این است که به گفته محمد حسین آجور لو، همسر نیلوفر، محمدعلی کامفیروزی، وکیل نیلوفر در بازداشت بسر میبرد و پیگیری امور حقوقی

این خبرنگار را از پیش دشوارتر کرده است.

نیلوفر حامدی در روزهایی که مهسا (ژینا) در کما بود به عنوان خبرنگار رسمی روزنامه شرق به دیدار او رفت و عکس بستگانش را منتشر کرد و نوشت " خاک بر سر من، خاک بر سر ما، هیچ کاری از دستمون برنیومد. اما رخت سیاه دیگه پرچم ماست". نیلوفر حامدی با به خطر انداختن جان خود، حقیقت مرگ وحشیانه مهسا امینی را فاش کرد و نوری جدید بر تمام جنایات جمهوری اسلامی طی این ۴۳ علیه زنان در ایران انداخت.

افشاگری نیلوفر حامدی در مورد قتل ژینا امینی توسط رژیم آپارتاید جنسیتی، جرقه ای شد برای حرکت به سوی آزادی ، بسوی زن، زندگی، آزادی. باید نام

و تصویر این خبرنگار مسئولیت پذیر را به جهان مخابره کنیم. باید به یاد او دست به تجمع بزنیم. باید کاری کنیم و در کشورهای غربی نمایندگان دولت ها و مجالس کفالت سیاسی نیلوفر حامدی را بر عهده بگیرند و از او بی دریغ حمایت کنند.

انقلابی که با جانباختن مهسا آغاز گردید و پژواک آن از مرزهای ایران گذشته و جهان را تحت تاثیر قرار داده است، یک معرفی کننده دارد. اسم این خبرنگار شجاع نیلوفر حامدی است. وظیفه ماست که صدایش باشیم. نیلوفر حامدی باید بی قید و شرط و فورا ازاد گردد.

شنبه ۱۰ دی ۱۴۰۱

۳۱ دسامبر ۲۰۲۲

مذهب در گرداب انقلاب

سینا پدرام

احمد خاتمی: عمامه پرانی در واقع دین پرانی است. مشاهده درستی است. آخوند جماعت متوجه شده اند که مردم ایران تمامی موجودیت اجتماعی این پارازیتها را نشانه گرفته اند. به هر حال این زایده های اجتماعی در تشخیص منافع شکمی و زیر شکمی خود شاخکهای حساسی دارند. به خوبی تشخیص داده اند که انقلاب ما قرار است دین و مذهب را از جامعه جارو کند. چقدر سعادتمند هستند مردمانی که در دوره هایی زندگی میکنند که چنین تحولات عظیمی را میتوانند تجربه کنند.

در همین زمینه، احمد خاتمی، عضو هیات رئیسه مجلس خبرگان افزود که در این اعتراضات "برای اولین بار به ولایت توهین شد که در واقع این کار توهین به دین و جانشین امام زمان است".

این نه مشاهده درستی است و نه دقیق. این اولین بار نیست که مردم خشم زبانی خود را نثار تمام ارکان دینی و ارکان حکومتی کرده اند. ۴۳ سال اعتراض و مقاومت نسلهای متمادی مملو از داستان های دلاوری و شجاعت است. اما انتظار موجه و تشخیص و تلقی درست همگانی وجود دارد که این بار میرود که آخرین بار باشد که مردم شاهد تباهی زندگی خود با هیولای دین و حکومت دینی

باشند.

دومین مشاهده غلط این جرثومه جنایت این است که گویا به زعم ایشان "۸۰ درصد مردم ایران خواهان حجاب هستند و تنها ۲۰ درصد مردم به مقدسات پشت پا می زنند." حتی برعکس این ارقام نیز ارفاقی نابجا به نفع این رژیم یک درصدی است. ۴ دهه است که زنان در ایران جنگ خود را با حجاب و سرکوبهای دینی و اجتماعی اعلام کرده اند. چهل و سه سال است که اسلام را به عنوان وصله ناجور بر پیکر جامعه به چالش کشیده اند.

رژیم اسلامی در گرداب انقلابی عمیقاً انسانی و به همین دلیل عمیقاً ضد دینی گرفتار آمده است.

هذیان گویی سران رژیم حاصل این ویژگی انقلاب جاریست . جناح های گوناگون رژیم پاچه هم دیگر را گاز میگیرند تا بلکه بتوانند بخشی از اسلام عزیزشان را از گزند انقلاب دور نگه دارند. اما هر روز پیام ضد مذهبی این انقلاب از هر گردهمایی، از هر بدرقه جانباخته ای در آرامستانهای شهرها و دهات و از هر اعتراض خیابانی در عمق جامعه صادر میشود و تکثیر می یابد.

انقلاب امروز ایران، بر آمده از این اعتراض زنانه بر علیه هر نوع سرکوب و تبعیض مذهبی است. شعار زن زندگی آزادی بی گمان در متن یک انقلاب اجتماعی، تمامی ارکان و بنیانهای مذهبی و مردسالارانه را به چالش کشیده و به لرزه در

آورده است. انقلابی که ستایشگران آن، پیشگویان آن، مبارزان آن و ایده پردازان آن از دل مبارزه ای ضد مذهبی، ضد تبعیض و در جوهر خود از درون مبارزات به غایت انسانگرایانه بیرون آمده اند. انقلابی که میخواهد دست به ریشه ببرد، چرا که "ریشه خود انسان است." آینده این انقلاب را مبارزات ضد دینی، زنانه، انسان دوستانه، ضد دیکتاتوری، محیط زیست محور و در یک کلام چپ گرایانه و سوسیالیستی رقم می زند. برای همین در میدان هستیم.

شنبه ۱۰ دی ۱۴۰۱

۳۱ دسامبر ۲۰۲۲

وداع با زمین، نه با زمان

کیوان جاوید

برگزاری چهلم نوجوان پیرانشهری و طنزپرداز خرم‌آبادی؛ جلوگیری از چهلم یکی از معترضان بوکان و درگیری سنگین در مراسم چهلم جانباختگان در جوانرود با آدمکشان اسلامی.

روز جمعه ۹ دی مرسمهای متعددی یادمان جانباختگان انقلاب زن زندگی آزادی در ایران برگزار گردید. مراسم هایی با انبوه جمعیت که فریاد مرگ بر دیکتاتور و خامنه ای در آنها حرف اول و آخر جمعیت خشمگین بود. نیروهای آدمکش جمهوری

اسلامی هم با انجام وظیفه همیشگی خود به جمعیت معترض هجوم بردند تا با وحشی گری همیشگی خود یک روز دیگر بیشتر برای حکومت قاتلان اسلامی وقت بخرند.

جمعیت حاضر در آرامستانها با جانباختگان خود وداع کرده و آنها را به خاک سپرده اند. جانباختگانی که در اوج جوانی خود آرزوهای شیرین خود را بردند و دیگر خنده ها و رقص ها و شیرین کارهای عمر کوتاهشان را نه خانواده می بیند، نه دوستان و همشهریان. جانباختگان ما، این عاشق ترین عاشقان قرن، آزادی را به چشم ندیده اند، برابری و خوشی و خوشبختی را ندیده و از میان ما رفتند. آنها رفتند و دنیای از غم و ماتم برای ما بجا گذاشته اند.

ما عزیزانمان را با شلیک دشمنان زندگی از دست دادیم. آنها دیگر در کنار ما نخواهند بود؛ دست در دست آنها نخواهیم داد. دیگر در آغوششان نمی گیریم. دیگر ... .

جانباختگان ما اما، با زمین وداع کرده اند نه با زمان. از امروز تا هر زمانِ تاریخ هر کجا که عطر آزادی به مشام برسد؛ دوستی و کرامت انسانی در چشم انداز باشد؛ هر زمان حرفی از خوشی؛ مهربانی؛ رفاه فردی و اجتماعی و زندگی توام با خوشبختی در میان باشد، جانباختگان ما در متن این تاریخ می درخشند و یادشان جاودانه خواهد بود.

در جنگ با حکومت اسلامی ما قربانیان زیادی داده ایم اما آزادی و برابری انسانی را بدست خواهیم آورد. یاد عزیزانمان برای همیشه با ما خواهد بود.

شنبه ۱۰ دی ۱۴۰۱

۳۱ دسامبر ۲۰۲۲

اعتصاب کارگران رسمی نفت

حزب کمونیست کارگری ایران

اعتصاب و تجمع اعتراضی کارگران رسمی نفت.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت گزارش داده است که روز شنبه دهم دی ماه بار دیگر کارگران رسمی نفت در پالایشگاه آبادان و دیگر مناطق نفتی طبق فراخوانی از قبل اعلام شده در اعتراض به بدتر شدن وضع معیشتی خود و برای پیگیری خواستهایشان دست به اعتصاب زده و مقابل ساختمان مرکزی شرکت پالایش نفت آبادان تجمع کردند. بنا بر خبر این تجمع در ادامه یک اعتصاب است و قرار کارگران این است که نیروهای بهره برداری هیچگونه کار تعمیراتی انجام ندهند و نیروهای ایمنی هیچگونه

مجوز "پرمیتی" صادر نکنند و واحدهای ستادی تنها به کارهایی که مستقیما به امور پرسنل مربوط است بپردازند. حرکت اعتراضی قبلی کارگران رسمی در ۲۶ دی ماه بود که بصورت تجمعات سراسری در مناطق مختلفی چون عسلویه، ماهشهر، تنگ بیجار، گچساران، جزیزه خارک، اهواز و محمود آباد انجام گرفت.

گرامیداشت هفت نفر از جانباختگان انقلاب

امروز صبح در جوانرود کرمانشاه به مناسبت چهلمین روز قتل هفت نفر از عزیزان مردم به اسامی بهاءالدین ویسی، مسعود تیموری، جمال اعظمی، جوهر فتاحی و اسماعیل گل عنبر مراسم و تجمع گسترده ای برگزار شد. مردم وسیعا گرد آمدند تا یاد جانباختگان انقلاب را گرامی بدارند. حکومت در هراس از گرد

آمدن مردم از شب قبل نیروی سرکوب وسیعی به این شهر گسیل کرده بود و سرکوبگران در آرامستان این شهر حضور وسیعی داشتند. از آغاز صبح مسیرهای منتهی به مزار را مسدود کرده بودند. اما مردم جمع شده بودند و برای ورود به آرامستان با سرکوبگران درگیر شدند. مردم از همه سو برای ورود به آرامستان فشار می آوردند. پس از ممانعت نیروهای سرکوبگر برای برگزاری گرامیداشت جانباختگان، اعتراضات به سطح خیابان‌های شهر کشیده شد. مردم چندین محل و خیابان را به کنترل خود درآوردند و نیروهای سرکوب را عقب راندند. سرکوبگران به سوی مردم شلیک کردند و تظاهر کنندگان در خیابانها سنگربندی کرده و مقاومت میکردند. بنا بر آخرین گزارشات با شلیک مستقیم سرکوبگران به سوی مردم تعدادی از مردم زخمی شدند و با کمال تاسف یکی از جوانان به

اسم برهان الیاسی به قتل رسید. یک کودک ۱۴ ساله نیز در میان زخمی شدگان است.

همچنین امروز شنبه مردم در شهر سمیرم اصفهان بار دیگر به خیابان آمدند و در مقابل فرمانداری دست به تجمع زدند.

شنبه ۱۰ دی ۱۴۰۱
۳۱ دسامبر ۲۰۲۲